

De Europese Zelfmoord: Hoe de NAVO en de EU Vrede Opofferen

Door Frank , 2 juni 2026

De Europese Zelfmoord: Hoe de NAVO en de EU Vrede Opofferen

Door Frank Dumon

Europa, een continent dat ooit de bakermat was van diplomatie, cultuur en het evenwicht van de macht, is vandaag de dag getuige van zijn eigen geopolitieke zelfmoord. Terwijl de gewone burger worstelt met de stijgende kosten van levensonderhoud, een afbrokkelende infrastructuur en een steeds autoritairder wordend bestuur, marcheren de ongekozen elites van de EU en de NAVO onverstoorbaar door richting afgrond. De provocaties tegen Rusland nemen proporties aan die niet langer kunnen worden afgedaan als louter strategische fouten; het is een bewuste, haast zelfvernietigende drang naar conflict. Voor de Europese bevolking is het tijd om de ogen te openen. De huidige koers leidt niet naar veiligheid, maar naar een vernietiging die de welvaart en het leven van miljoenen Europeanen zal eisen. Vrede is geen teken van zwakte, maar de enige rationele uitweg uit een door elites gecreëerde nachtmerrie.

Recente analyses vanuit de frontlinies en het hart van de Russische besluitvorming schetsen een onthutsend beeld van een oorlog die door het Westen doelbewust wordt gerekt, en een Europa dat willens en wetens zijn eigen ondergang tegemoet loopt. De realiteit aan het front en in de vergaderzalen van Brussel en Washington staat haaks op de dagelijkse propaganda die de Europese burger wordt voorgeschoteld.

Geïndustrialiseerde moordpartijen en het Moreel Bankroet

Om de aard van het regime in Kiev te begrijpen, moeten we voorbij de geromantiseerde beelden van de westerse media kijken. Wat zich aan het front afspeelt, is niet het heldhaftige verzet van een democratie, maar het macabere spel van hedendaagse oorlogsvoering. Drone-operatoren in Oekraïense dienst werken met een puntensysteem. Het doel is niet primair het uitschakelen van militaire dreigingen, maar het behalen van een 'kill quota'. Wanneer militaire doelen schaars zijn, verschuift de focus naar civiele infrastructuur, vrachtwagens, en in het meest verwerpelijke geval, naar burgers die toevallig in het beeld van de camera verschuiven. Een grootmoeder in haar tuin of een kind op een speelplaats is, in de zieke logica van dit puntensysteem, goed voor de extra maandelijkse bonus.

Dit is geen oorlogsvoering meer; dit is geïndustrialiseerde moordpartij, gefaciliteerd en gefinancierd door de belastingbetaler in Europa en de VS. **De westerse media zwijgt hier in alle talen over** of bagatelliseert deze misdaden als 'collateral damage' of het werk van 'verdwaalde raketten'. Maar de realiteit is dat het Oekraïense regime, **gesteund door de NAVO**, elke morele legitimiteit heeft verloren. Het is een machine die draait op het vlees en de botten van het eigen volk, gestuurd door de cynische berekeningen van een puntensysteem.

De Kleptocratie en de Illusie van het Slachtoffer

De westerse steun aan Kiev wordt gerechtvaardigd met het nobele ideaal van 'democratie verdedigen'. **Niets is minder waar.** Wat we steunen is een van de meest flagrante kleptocratieën in de moderne geschiedenis. De kringen rondom Zelensky vechten niet voor het voortbestaan van de Oekraïense natie; ze vechten voor hun eigen verrijking en overleving. Ze plunderen de welvaart van hun eigen bevolking, zoals varkens aan de trog. Er is geen ideologische overtuiging, enkel de honger naar macht en nog meer rijkdom.

De tragiek is dat de Europese burger dit betaalt. Terwijl de Oekraïense elite hun gestolen miljarden veiligstelt in villa's in Tel Aviv, Londen of de Verenigde Staten, wordt de Oekraïense bevolking gevangengezet in wat niet langer een land is, **maar een gigantisch concentratiekamp.** De steden worden versterkt met tankgrachten en draadversperringen, niet om de Russen buiten te houden, maar om de eigen mannelijke bevolking te verhinderen te vluchten voor de gedwongen mobilisatie. Vrouwen worden inmiddels al onder druk gezet om de lege plekken in de zelfmoordcommando's op te vullen. Dit is de realiteit van de 'overwinning' waar de Europese elites ons naartoe leiden: **de totale vernietiging van een volk ten behoeve van een parasitaire kaste.**

Het Einde van de Russische Terughoudendheid

Jarenlang heeft Moskou terughoudendheid betracht. **Ondanks de eindeloze provocaties**, het saboteren van de Minsk-akkoorden, de toevoer van steeds zwaardere wapens en de directe bemoeienis van NAVO-landen, hield Rusland zich vast aan de illusie dat het Westen uiteindelijk tot rede zou komen. Die tijd is voorbij. De rek is eruit. De publieke woede in Rusland, die na acht jaar van misdaden tegen burgers en de constante dreiging aan de grenzen exponentieel is gegroeid, eist nu actie

De Russische besluitvorming verschuift. Het besef dringt door dat het Westen alleen de taal van kracht begrijpt. Zolang de NAVO-landen zich konden verschuilen achter de proxy van Oekraïne, bleef het conflict voor de Europese burger abstract. Maar de grens van wat tolereerbaar is, is overschreden. Wanneer NAVO-landen hun luchtruim ter beschikking stellen voor Oekraïense drones, zijn ze geen neutrale partijen meer en geen louter proxies; ze zijn medeplichtige vijandelijke

agressors.

De boodschap vanuit Moskou is kristalhelder en zou in elke Europese hoofdstad als een donderslag bij heldere hemel moeten klinken: als jullie je luchtruim en bases beschikbaar stellen, zijn jullie legitieme doelen.

Steden als Tallinn, Riga of Helsinki hoeven niet met kernwapens te worden vernietigd om de boodschap te begrijpen. De conventionele precisiewapens van vandaag zijn meer dan voldoende om de kritieke infrastructuur van een moderne stad plat te leggen. Water, elektriciteit, sanitair en communicatienetwerken kunnen in een klap worden uitgeschakeld. De westerse elite, die zich zo veilig waant in hun chique kantoren of in hun bunkers, moet worden geconfronteerd met de realiteit van oorlog op eigen bodem. **Pas wanneer de Europese bevolking de kou en de duisternis van een verwoeste infrastructuur aan den lijve ondervindt, zal de druk op de elites onhoudbaar worden.** Vrede afdwingen door de agressor de pijn van escalatie te laten voelen, is helaas de enige taal die de huidige westerse machthebbers verstaan.

De EU en de Illusie van Keuze

Hoe is het mogelijk dat een heel continent zich zo blind staart op een conflict dat niet in hun belang is? Het antwoord ligt in de structuur van de moderne westerse democratie, die is gereduceerd tot een lege huls. In vrijwel elk Europees land is een 'unipartij' ontstaan. Of je nu stemt op de sociaal-democraten, de christen-democraten, de liberalen of de groenen, het buitenlandse en defensiebeleid is identiek: escalatie, escalatie, escalatie. De verschillen in binnenlands beleid zijn slechts cosmetisch, een schijnvertoning om de burger de illusie van keuze te geven.

In de militaire en corporate wereld noemt men dit de 'beslissingsmatrix'. Wanneer een staf een commandant of CEO een bepaald besluit wil laten nemen, presenteert men hem vijf of zes opties. De optie die de staf verkiest, wordt zorgvuldig bevoordeeld in de weging, terwijl de alternatieven – inclusief de meest verstandige of vreedzame opties – worden weggelaten of zo slecht mogelijk worden neergezet dat ze als zelfmoord worden beschouwd. De commandant denkt dat hij een vrije keuze heeft gemaakt, maar het resultaat stond van tevoren al vast.

Dit is exact hoe de Europese regeringen worden bestuurd, en hoe de Europese burger wordt gemanipuleerd. De 'acceptable discourse' is zo nauw afgebakend dat elke vraag over de legitimiteit van de NAVO-uitbreiding, het saboteren van Nord Stream, of de noodzaak van diplomatie, direct wordt weggezet als 'poetin-propaganda'. **De burger wordt wijsgemaakt dat we 'aan de goede kant van de geschiedenis' staan.** Maar de geschiedenis oordeelt niet op basis van propaganda, maar op basis van resultaten. En het resultaat van dit beleid is de vernietiging van de Europese welvaart, de de-industrialisatie van ons continent, en het risico op een nucleaire of conventionele oorlog die Europa terug naar het stenen tijdperk zal bombarderen.

Het Verraad van de Elites en de Verantwoordelijkheid van de Burger

De Europese leiders die nu het hardst schreeuwen om oorlog en escalatie, zijn niet van plan om zelf te sterven voor de zaak. Ze hebben dubbele nationaliteiten, villa's in het buitenland en privé-vliegtuigen klaarstaan. Wanneer de situatie escaleert en de bevolking in opstand komt, zullen zij het land verlaten. De boeren, de arbeiders en de middenklasse zullen achterblijven om de rekening te betalen, letterlijk en figuurlijk. Ze zullen degenen zijn die worden gedwongen om in een gemilitariseerde samenleving te leven, waar de vrijheid van meningsuiting is vervangen door censuur en waar de zonen naar het front worden gestuurd om te sterven voor de belangen van de Amerikaanse defensie-industrie en de financiële elite.

De Europese bevolking moet begrijpen dat ze niet wordt geregeerd door staatslieden, maar door lakeien van een trans-Atlantische elite die geen enkele binding meer heeft met het welzijn van het Europese volk. De migratiecrisis, de de-industrialisatie en de oorlogsretoriek zijn geen losstaande fenomenen, maar onderdelen van eenzelfde strategie om de Europese bevolking te verzwakken, te verdelen en uiteindelijk te breken.

De Weg Terug naar de Rede

Europa staat op een historisch keerpunt. De lessen uit de twintigste eeuw lijken vergeten. **We zien dezelfde hoogmoed, dezelfde blinde ideologie en dezelfde minachting voor het menselijk leven** die het continent honderd jaar geleden in

de loopgraven van de Eerste Wereldoorlog deed belanden. Het verschil is dat de wapens van vandaag geen loopgraven meer kennen, maar hele steden in as kunnen leggen.

De provocaties moeten onmiddellijk stoppen. De levering van wapens moet eindigen, en de diplomatieke kanalen moeten worden heropend, niet vanuit een positie van morele superioriteit, maar vanuit de nederige erkenning dat Rusland een grootmacht is met legitieme veiligheidsbelangen die niet genegeerd kunnen worden. Oekraïne moet de bufferzone zijn die het altijd is geweest, geen vooruitgeschoven post voor een agressieve militaire NAVO alliantie.

De Europese burger heeft nu de moeilijke taak om dit tirannieke narratief te doorbreken. Weiger de haat te omarmen die u wordt voorgeschoteld. Eis van uw politici dat zij zich inzetten voor vrede, niet voor escalatie. Besef dat de enige echte overwinning in deze geopolitieke waanzin het vermijden van de oorlog is.

Als we doorgaan op de ingeslagen weg, zullen de elites die ons in deze ellende hebben gestort allang in veiligheid zijn, terwijl de rest van ons de prijs betaalt met ons bloed en onze toekomst. De keuze is aan ons, zolang we die keuze nog hebben. Laten we hopen dat we niet te laat wakker worden.

<https://youtu.be/aTdrZjDgv3E>